

Kamarád z Ruska

Nedvědi

1. Já nevnímám sám, mý přátelé jsou odkudsy z dalekých hraničních hor

a teď někdy se pozvem navzájem, pak zas zalezem do těch svých hor

no a pak každý z nám někoho rád má víc toho nejbližší má na světě jen

a lidé přichází a po čase odcházejí a on zůstane v dobrém i zlém

a tak to má být, tak to chce Bůh a tak to chceme my

vždyť láska je nejvíc, láska je pravda, ať v lásce jdou tmy

2. Já jednou byl s kapelou daleko zpívat, až v Rusku, někde až tam

a od těch dob měl jsem kamaráda a on jezdíval vždycky k nám

a pak přijely tanky a on jedním byl z těch co mi tu výpravu vysvětloval

a mě bolelo srdce a jen stále jen stále se na všechno po lásce ptal

asi tak to má být, tak to chce Bůh i když nechceme to my

vždyť láska je nejvíc, láska je pravda, ať v lásce jdou dny

3. Tak po čase přijde člověk na všechno sám, to z těch bouří se naučí žít

i řeky když se do moře vlévají jsou tak široké a ztrácejí k lid,

ale jsou nádherné v zálivech sladkých vod a tak silné, přesvědčivé,

tak jako nezralí lidé, co vědí už co zemí pohne kde mít svůj bod

asi tak to má být, tak to chce Bůh i když nechceme to my

vždyť láska je nejvíc, láska je pravda ať v lásce jdou dny

asi tak to má být, tak to chce Bůh i když nechceme to my

vždyť láska je nejvíc, láska je pravda ať v lásce jdou dny

asi tak to má být, tak to chce Bůh i když nechceme to my

vždyť láska je nejvíc, láska je pravda ať v lásce jdou dny

do vytacena.....